

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551
คำสำคัญ	ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ / ผู้ประกอบการ / ผู้กระทำความผิด โดยตรง
ชื่อนักศึกษา	อารญา เพียรวัฒนะกุลชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.หญิง นัยนา เกิดวิชัย รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิชา	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 เกี่ยวกับปัญหาการกำหนดคำนิยามไม่ชัดเจนก่อให้เกิดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจทำให้ประชาชนได้รับความเสียหาย เช่น การจับกุมผู้ค้าที่มีได้เป็นลักษณะของผู้ประกอบการอย่างแท้จริง และในส่วนของอำนาจคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดอำนาจในการเข้าตรวจค้นจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ โดยอนุโลม ย่อมก่อให้เกิดปัญหาว่าการที่จะเข้าจับกุมหรือค้นนั้นต้องมีพฤติการณ์หรือการกระทำความผิดซึ่งหน้าจึงจะสามารถจับกุมหรือค้นได้ แม้จะมีอำนาจในการขอออกหมายจับหรือหมายค้นต่อศาลก็ตาม แต่ก็อาจทำให้พยานหลักฐานถูกซ่อนเร้นทำลาย นอกจากนั้นปัญหาการเปรียบเทียบปรับของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกับการเปรียบเทียบปรับของพนักงานสอบสวน ซึ่งแทนที่จะให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับหรือสอบสวนทำสำนวนฟ้องคดีกลับให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นผู้เปรียบเทียบ ปรับแล้วส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อน และก่อให้เกิดความยุ่งยากและการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551

ดังนั้นแม้กฎหมายจะมีมาตรการที่เด็ดกึ่งยังมีประสิทธิภาพเพียงพอในการที่จะจำแนกประชาชน ผู้ประกอบการ ผู้ค้ารายย่อย หรือผู้กระทำความผิดโดยตรง นอกจากนั้นปัญหาการ

ตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ในการขออนุญาตผลิต ก่อให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติตามคำขออนุญาตที่กำหนดไว้ หรืออาจผลิตเกินกว่าที่ยื่นคำขอไว้

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่าในส่วน of คำนิยามผู้ประกอบการ ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 มาตรา 4 ควรจำแนกผู้ประกอบการ ผู้ค้ารายย่อย หรือผู้กระทำความผิดโดยตรงแยกจากกันให้ชัดเจนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดโดยตรงปราศจากการใช้ดุลยพินิจจับกุม ผู้ที่มีได้กระทำความผิดแต่เป็นผู้ค้ารายย่อยซึ่งเก็บซีดีจากการใช้แล้วมาขายในรูปแบบของสินค้ามือสอง นอกจากนั้นอำนาจในการตรวจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ในมาตรา 61 ก็ควรต้องบัญญัติถึงพฤติการณ์พิเศษเป็นเฉพาะกรณีไปแยกต่างหากจากหลักเกณฑ์ว่าด้วยการค้น โดยไม่มีหมายค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและอำนาจในการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 ให้เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนแทนคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพราะพนักงานสอบสวนมีอำนาจในการทำสำนวนสอบสวนและตั้งฟ้องโดยตรงโดยไม่ต้องให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นผู้ปรับแล้วส่งให้พนักงานสอบสวน ทำความเห็นในการสอบสวนซึ่งเป็นการทำงานซ้ำซ้อนก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการกำหนดให้การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีเป็นอำนาจรัฐที่จะเข้าไปควบคุมการผลิตได้อย่างเต็มที่

Thesis Title	Legal Problems And Obstacles On Enforcement Of The Film And Video Act, B.E. 2551
Keywords	Film And Video / Entrepreneur / Direct Offender
Student	Araya Pianwattanakulchai
Thesis Advisors	Professor Police Major General Naiyana Girdwichai Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This thesis focuses to study and analyze the legal measures regarding to the enforcement of Film and Video Act, B.E. 2551 on the problems on unclear defining the definitions which leads to the use of official's discretion. This can make the people injure; for example, arresting dealers was not arresting real entrepreneurs, board under the film and video act is authorized to arrest offender under the Film and Video Act and adaptation of criminal procedure code comes into force. These can cause the problems that in the arrest or the inspection, the circumstances or the commitment of a flagrant offence that can arrest or inspect had to apply for warrant of arrest or warrant of search from the court. This process will let the evidence to be hidden or destroyed. In addition, the problem in the settlement of fine from the board of film and video act will overlap with the work of the inquiry official and these lead to the difficulty and the enforcement of Film and Video Act, B.E. 2551.

Therefore, the good measure of law will not be effective enough to discriminate between people, entrepreneur, franchise dealer and direct offender. Moreover, the problem in the investigation of the official in the control of CD production; the application to manufacture can cause the problem in denying to follow the applied application or over manufacturing.

According to the aforementioned problems, the researcher would like to suggest that the definition of the entrepreneur stated in article 4 of Film and Video Act, B.E. 2551 should clearly differentiate without the use of discretion. Person who does not commit the offence but is franchise dealer who collects used CD to sell in the form of second-handed product. Moreover, the right to inspect of the official under article 61 should specify behavior in each case separated from the criteria to inspect without warrant of search under criminal procedure code and the authority to settle the offended commitment in accordance with Film and Video Act, B.E. 2551 that authorize inquiry official instead of the board of Film and Video Act. This is because the inquiry official authorizes to file of inquiry and prosecute the case directly without the work of the board of Film and Video Act that was overdone work and make process ineffectively. Including CD production should be stipulated because the state should authorize to control this production.